

Στις άλλες σελίδες

- Γαλλία - προεπαναστατικές συνθήκες
- Ιρλανδία - Αμερική
- Η Αρ. Πτέρυγα στο Πέρα Παιδί
- Οι λιμενεργάτες μιλούν στην Εκφραση
- Απεργία διάρκειας στα γκαράζ

ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΗ
ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ

ΝΑ ΦΡΑΞΟΥΜΕ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΣΤΗ ΔΕΞΙΑ

ΨΗΦΙΣΤΕ ΕΔΕΚ ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ ΓΙΑ ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΒΟΥΛΗ - ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

ΕΚΛΟΓΕΣ: ΝΑ ΦΡΑΞΟΥΜΕ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΣΤΗ ΔΕΞΙΑ!

★ ΑΥΤΗ ΤΗ ΦΟΡΑ Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ ★

★ ΘΑ ΨΗΦΙΣΕΙ ΤΑ ΔΙΚΑ ΤΗΣ ΚΟΜΜΑΤΑ ★

Για χρόνια τώρα η εργατική τάξη στη Κύπρο διαλέγει τους καταπιεστές της. Τα πολιτικά της δικαιώματα περιορίζονται στο να διαλέγει ποιά Κυβέρνηση θα υπηρετεί τον Κυπριακό καπιταλισμό. Τα αριστερά κόμματα ποτέ δεν διεκδίκησαν στα σοβαρά την εξουσία. Πάντα έλεγαν «βοηθείστε τους έχθρους των έχθρων σας» γιατί δεν έχουμε τη δύναμη να πάρουμε τη μοίρα μας στα χέρια μας.

Όμως η εργατική τάξη είναι δυνατή. Τόσο δυνατή που οι αντίπαλοι της είναι υποχρεωμένοι να ζητούν συνεχώς τη βοήθειά της για να λύσουν τους δικούς της καυγάδες. Τόσο δυνατή που οι κεφαλαιοκράτες μόνο με την άνοχή της επιβιώνουν. Τόσο δυνατή που μόνο η διάσπαση της και η άτολμία των ήγετων της την κρατούν μακριά από την εξουσία.

Σήμερα οι μέρες της καπιταλιστικής ανάπτυξης έχουν τελειώσει. Σήμερα οι κεφαλαιοκράτες δεν είναι σε θέση να προσφέρουν μια έστω και ελαφρά καλύτερη ζωή στον εργάτη: η καπιταλιστική κρίση τους αναγκάζει να χτυπήσουν το βιοτικό του επίπεδο. Δεν είναι σε θέση να αγωνιστούν για το «έθνικό» πρόβλημα: είναι αναγκασμένοι να υποταχτούν στους Ιμπεριαλιστές. Οι έχθροι των έχθρων μας γίνονται σύμμαχοί τους, γίνονται δικιά μας έχθροι. Μια νέα περίοδος, μια περίοδος ταξικής αναταραχής έχει αρχίσει.

Το άδιέξοδο στο οποίο οδηγήθηκε η Κυπριακή κοινωνία έχει τη δική του λογική. Η χρεωκοπία των «συμμάχων» της αριστεράς χεισπρώζει αγανακτισμένες μάζες προς φασιστικές καταστάσεις. Έχει ωστόσο ταυτόχρονα σπρώξει τα αριστερά κόμματα, για την ώρα τουλάχιστο, μακριά από συμμαχίες με τον ταξικό έχθρο. Τα αριστερά κόμματα κατεβαίνουν αυτόνομα στις εκλογές.

Για μια μεγάλη περίοδο μετά τον Ιούλη του 74 τα κόμματα της αριστεράς συγκέντρωσαν την υποστήριξη της πλειοψηφίας του Κυπριακού λαού. Σ' αυτή τη περίοδο το ισοζύγιο δυνάμεων μέσα στη Κύπρο ήταν απόλυτα με το μέρος της εργατικής τάξης. Το πέρασμα της πολιτικής εξουσίας στα χέρια της δεν θα συναντούσε παρά ελάχιστη αντίσταση. Το διεθνές ισοζύγιο στη περιοχή ήταν επίσης ευνοϊκό. Οι μόνες δυνάμεις που θα μπορούσαν να επέμβουν στη Κύπρο, ή Ελλάδα, και ή Τουρκία, βρίσκονταν σε τέτοια κατάσταση έσωτερικής αστάθειας που δεν θα μπορούσαν ν' αποτολμήσουν κάτι τέτοιο χωρίς τον κίνδυνο επαναστατικών εξελίξεων στο δικό τους χώρο. Στις βουλευτικές εκλογές του 1976 τα αριστερά κόμματα μπορούσαν, κάτω από οποιοδήποτε εκλογικό σύστημα, να εξασφαλίσουν πλειοψηφία στη βουλή. Ωστόσο προτίμησαν να δώσουν την πλειοψηφία στη δεξιά, ελπίζοντας πως έτσι θα καταφερναν να απομονώσουν τον Κληρίδη και να πετύχουν την τιμωρία των ενόχων για το πραξικόπημα. Με το ίδιο σκεπτικό υποστήριξαν την υποψηφιότητα του Κυπριανού για τη προεδρία μετά το θάνατο του Μακάριου.

Αυτή η πολιτική έχει χρεωκοπήσει. Η συνεργασία ΑΚΕΛ - ΕΔΕΚ - ΔΗΚΟ έχει καταρρεύσει και η διαμάχη ανάμεσα στα τρία κόμματα έχει πάρει διαστάσεις. Ο λόγος γι' αυτή την κατάρρευση είναι η αδυναμία της δεξιάς να λύσει τα προβλήματα που αντιμετώπιζει η κυπριακή κοινωνία. Αυτά τα προβλήματα είναι αποτέλεσμα της καπιταλιστικής δομής και δεν μπορούν να λυθούν χωρίς την ανατροπή της. Χωρίς αυτήν το «έθνικό θέμα» θα βρεί τη λύση του στη διχοτόμηση και τη διπλή ένωση, ο Ιμπεριαλισμός θα επιβάλει τη θέλησή του, το βιολί

Συνέχεια στην 6η

«Στρατιες ανέργων» απειλούν οι εργοδότες

Με αφορμή την πρόσφατη απεργία στες επιχειρήσεις εισαγωγής - επιδιόρθωσης αυτοκινήτων η ΟΕΚ ξεσπάθνει ενάντια στις συνδικαλιστικές οργανώσεις και τους εργαζόμενους γενικά. Σε ανακοίνωση της που δημοσιεύτηκε σαν πρώτη είδηση στην κατα τα άλλα «φιλολαϊκή» Σημερινή την περασμένη Κυριακή, κατηγορεί τις συνδικαλιστικές οργανώσεις πως υποβάλλουν αιτήματα των οποίων οι συνέπειες θα είναι «απροσμέτρητες» πάνω στην οικονομία.

Με λίγα-λόγια οι εργοδότες συνεχίζουν την ίδια εκστρατεία, που αρχισαν τον τελευταίο καιρο. Με την συνέχιση της οικονομικής υφους προσπαθούν για μια ακόμα φορά να φορτώσουν τα οικονομικά βάρη στους ώμους των εργαζομένων. Εδώ πρέπει να σημειώσουμε πως επιδιώκουν να επαναλάβουν το τι έγινε αμέσως μετά την τουρκική εισβολή: Να μειώσουν δηλαδή τα μεροκάματα και να πετύχουν για μια ακόμη φορά τα τεράστια ποσοστά κέρδους εκείνης της περιόδου.

Για αυτο άλλωστε ονειρεύονται στρατιες ανέργων. Η ανακοίνωση κάνει αναφορά στην οικονομική κατάσταση που επικρατεί στις χώρες της Ευρώπης, όπου κατα την ΟΕΚ οι εργαζόμενοι δέχονται θεληματικά μειώσεις του βιοτικού τους επιπέδου, γιατί αντιλαμβάνονται την «μεγάλη αυτή ανάγκη» «Πληρώνουν ακόμα το τίμημα της οικονομικής δύσπραγίας με την δημιουργία στρατιών απο ανέργους».

Και η ανακοίνωση συνεχίζει για να πει πως ούτε εδώ δεν μπορούμε να παραγνωρίσουμε τους «φυσικούς οικονομικούς νόμους».

Δεν γνωρίζουμε ποιο θεωρητικό κεφάλι της δεξιάς θεωρησε σκόπιμο να κάνει αναφορά στους «φυσικούς οικονομικούς νόμους». Ίσως οι εργοδότες θεωρούν φυσικό πράγμα την εκμετάλλευση, την τεράστια οικονομική εκμετάλλευση και την παράλληλη συνύπαρξη του κόσμου της πολυτέλειας με τον κόσμο των παραγκόβιων και της ανέχειας.

Όμως η ανακοίνωση της ΟΕΚ, με τη σκληρότητα που τη διακρίνει στη φρασεολογία, έχει ενδεχομένως και μια άλλη διάσταση. Να χτυπήσει προεκλογικά την αριστερά, προσπαθώντας να εκφοβίσει τον πληθυσμο πως επικείται μαζική ανεργία απο τη στάση των συντεχνιών.

Αν επικείται ανεργία τούτο δεν οφείλεται στις συντεχνίες ή τους εργαζομένους, αλλά στις μόνιμες αντιφάσεις του καπιταλιστικού συστήματος, που αδυνατεί να αναπτύσσει πάνω σε βάση σταθερή τες παραγωγικές δυνάμεις.

Για αυτο είναι καθήκον των συνδικαλιστικών οργανώσεων να προασπίσουν το δικαίωμα απασχόλησης για τα μέλη τους καθώς και το βιοτικό τους επίπεδο, γιατί οι εργαζόμενοι καθόλου δεν ευθύνονται για τις αδυναμίες του συστήματος.

Καμία
συνεργασία
με δεξιά
σχήματα

Μέτωπο
Ε/Κ - Τ/Κ
εργαζομένων

Κύπρος
Λεύτερη
Σοσιαλιστική

ΔΙΕΘΝΗ

ΜΠΟΜΠΥ ΣΑΝΤΣ: ΕΚΚΛΗΣΗ ΣΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΙΣΜΟ ΕΝΟΣ ΚΑΤΑΠΙΕΣΤΙΚΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ

Ο θάνατος του Μπόμπυ Σάντς και αργότερα του Φράνσις Χιούζ έδωσαν μια νέα τροπή στην απεργία πείνας των κρατουμένων του ΙΡΑ που γίνεται για διεκδίκηση καλύτερων συνθηκών στις φυλακές της Βορείου Ιρλανδίας. Το γεγονός ότι οι απεργιοί κράτησαν τη διαμαρτυρία τους μέχρι την τραγική κατάληξη της συνδιασμένο με την αδιάλλακτη στάση της Κυβέρνησης Θάτσερ προκάλεσε έντονα συναισθήματα συμπάθειας προς τους κρατούμενους τόσο ανάμεσα στον καθολικό πληθυσμό της Βορείου Ιρλανδίας όσο και παγκόσμια.

Οι διαδηλώσεις συμπαράστασης των καθολικών αντιμετώπιστηκαν από τον Βρετανικό στρατό με τη συνηθισμένη βιαιότητα: ένα στρατιωτικό αυτοκίνητο οδηγήθηκε μέσα στο πλήθος με αποτέλεσμα το θάνατο δυο νεαρών. Ένας 15-χρονος νέος σκοτώθηκε όταν χτυπήθηκε από πλαστική σφαίρα στο κεφάλι και άλλος έχασε το μάτι του από μια τέτοια σφαίρα. Αυτές οι βαρβαρότητες αύξησαν το μίσος και την αγανάκτηση των καθολικών ενάντια στον Βρετανικό στρατό και την κυβέρνηση με αποτέλεσμα τις μεταλύτερες διαδηλώσεις που γνώρισαν οι καθολικές περιοχές για πολλά χρόνια.

Η κυβέρνηση Θάτσερ με τη γνωστή πια σκληρότητα της δημαγωγίας δίνοντας έμφαση στο αίτημα των κρατουμένων για αναγνώριση τους σαν πολιτικών κρατουμένων. Ωστόσο ο ίδιος ο Σάντς φαίνεται πως είτε στους βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που τον επισκέφθηκαν πως αυτή η αναγνώριση δεν αποτελούσε το κεντρικό θέμα της απεργίας: η απεργία γινόταν για καλύτερες συνθήκες μέσα στις φυλακές (δικαίωμα να φορούν δικα τους ρούχα, δικαίωμα αποχής από εργασία στις φυλακές) που είναι γνωστές για τις άθλιες συνθήκες καταπίεσης και βασανιστηρίων. Αυτό επιβεβαιώνεται και από το γεγονός ότι προηγούμενη απεργία πείνας λύθηκε τα Χριστούγεννα μετά από υποχωρήσεις των αρχών που τελικά αθετήθηκαν φέρνοντας έτσι την νέα απεργία. Πρέπει ακόμα να σημειωθεί πως το αίτημα για αναγνώριση των κρατουμένων σαν πολιτικών κρατουμένων δεν είναι δημιουργήμα των ιδιών: αυτή η αναγνώριση υπήρχε μέχρι πριν μερικά χρόνια και απαιρέθηκε από την Βρετανική Κυβέρνηση.

Αν η Κυβέρνηση Θάτσερ έδειχνε λιγώτερη αδιαλλαξία και δεχόταν την βελτίωση των συνθηκών στις φυλακές η τραγωδία μπορούσε εύκολα να αποφευχθεί όπως θα αποφεύγονταν και η έξαρση των συγκρούσεων και του μίσους ανάμεσα σε καθολικούς και προτεστάντες. Γι' αυτό είναι εγκληματική και η υποστήριξη που έδωσε στη κυβέρνηση ο αρχηγός του Εργατικού Κόμματος για τη στάση της απέναντι στους απεργούς. Αυτή η υποστήριξη αποτελεί συγκαλύψη της ουσίας του θέματος και αναγνώριση του δικαιώματος της κυβέρνησης να συνεχίσει την κακομεταχείριση των κρατουμένων. Ήδη άρχισαν να φαίνονται και οι πρώτες σημαντικές αντιδράσεις μέσα στο Εργατικό Κόμμα με την δήλωση του Τόνυ Μπεν ενάντια στη Βρετανική πολιτική στη Βόρεια Ιρλανδία.

Με το θάνατο του Σάντς και Χιούζ η ένταση ανάμεσα στους καθολικούς και τους προτεστάντες ξανάρχεται βίαια στην επιφάνεια με προοπτικές νέων αιματηρών επεισοδίων. Οι βομβιστικές ενέργειες του ΙΡΑ έχουν πολλαπλασιαστεί τις τελευταίες μέρες ενώ υπάρχουν πληροφορίες για έντονη προετοιμασία για ανάλογες ενέργειες από τις προτεστάντικες παραστρατιωτικές οργανώσεις. Ένας νέος κύκλος αιματοχυσίας φαίνεται αναπόφευκτος χωρίς οποιαδήποτε λύση του προβλήματος να βρίσκεται κοντά.

Ο μαρτυρικός θάνατος των Σάντς και Χιούζ φέρνοντας στην επιφάνεια το πρόβλημα της Ιρλανδίας φέρνει ταυτόχρονα μπροστά και το πρόβλημα των μεθόδων του ΙΡΑ. Όσο ηρωϊκή κι αν είναι η διαμαρτυρία των απεργιών είναι φανερό πως δεν λύνει κανένα πρόβλημα. Το γεγονός και μόνο ότι άνθρωποι αποφασισμένοι να θυσιάσουν τη ζωή τους χάνονται με αυτό τον τρόπο αποτελεί από μόνο του καταδική μιας τέτοιας μεθόδου. Η αυτοθυσία τους είναι ισοδύναμη με εκκλήση για ανθρωπισμό προς ένα καθεστώς που είναι από τη φύση του απάνθρωπο και καταπιεστικό. Η ρομαντική ποίηση του Σάντς για τον κορυδαλλό που δεν αντέχει στη σκλαβία δεν πρόκειται να σώσει το λαό της Βορείου Ιρλανδίας. Ο Βρετανικός στρατός είναι σε θέση να σκοτώσει πολλούς ηρωϊκούς μαχητές όπως κάμνει εδώ και δεκαετίες.

Η μέθοδος της απεργίας πείνας είναι η άλλη πλευρά του νομίσματος της πολιτικής της φυσικής βίας που ακολουθεί ο ΙΡΑ. Το γεγονός ότι χρόνια ολόκληρα αντάρτικης δράσης δεν έχουν φέρει πιο κοντά τη λύση του προβλήματος δεν είναι τυχαίο. Στο θεωρητικό επίπεδο ο μεγάλος Ιρλανδός Μαρξιστής και επαναστάτης ανάλυσε με ακρίβεια το θέμα των μεθόδων των επαναστατών. Στο άρθρο του «Κάλπες, Σφαίρες ή-» αναφέρεται στα ερωτηματικά που έθετε ο Αμερικανός σοσιαλιστής για το τι πρέπει να γίνει αν οι κεφαλαιοκράτες αρνηθούν να αναγνωρίσουν μια πιθανή εκλογική νίκη των Σοσιαλιστών.

«Αλλά ακόμα κι όταν παραδεχόμαστε, όχι, επιμένουμε σε όλ' αυτά σχετικά με την σημασία της πορείας του συντρόφου μας, δεν σημαίνει πως συμμεριζόμαστε ή συστήνουμε την εναλλακτική λύση που προσφέρει. Το ντουφέκι είναι, φυσικά, ένα χρήσιμο όπλο σε ωρισμένες συνθήκες, αλλά αυτές οι συνθήκες λίγη πιθανότητα έχουν να υπάρξουν. Αυτή είναι μια εποχή πολύπλοκων μηχανών στον πόλεμο όπως και στη βιομηχανία, και αντιμέτωπα με τα πολυβόλα και το πυροβολικό που

σκοτώνει από επτά μίλια απόσταση τα ντουφέκια δεν είναι πιθανό να έχουν σημαντική υλική αξία για να βοηθήσουν τη λύση του εργατικού προβλήματος με προλεταρικό τρόπο..... Αντιμέτωπος με τέτοιο όπλο (το Ζέπελιν) στα χέρια των αδιάτακτων και ασυνείδητων αφεντάδων το όπλο του σύντροφου Βίκτωρ Μπέργκερ θα είναι τόσο λίγο αποτελεσματικό όσο και η κάλη στα χέρια ενός ρεφορμιστή.

Είναι λοιπόν οι προοπτικές τόσο απελπιστικές; Όχι! Έχουμε ακόμα την δυνατότητα να φτιάξουμε ένα όπλο ικανό να κερδίσει τη μάχη για μας ενάντια στη πολιτική υφαρπαγή και όλες τις στρατιωτικές δυνάμεις στη γη, τη θάλασσα και τον αέρα. Αυτό το όπλο θα φτιαχτεί στο καμίνι του αγώνα στο εργαστήριο, στο μεταλλείο, στο εργοστάσιο ή στους σιδηροδρόμους, και το όνομα του είναι βιομηχανικός συνδικαλισμός».

Ο Κόννολυ αρνείται σαφώς να αντικαταστήσει την επαναστατική δράση του προλεταριάτου με το ντουφέκι. Η οργανωμένη δράση της εργατικής τάξης, η γενική απεργία και η επίθεση με οικονομική παράλυση θα γονατίσει τον καπιταλισμό, όχι οι σφαίρες του αντάρτη. Την ίδια λογική εφαρμόζει και στο συγκεκριμένο πρόβλημα της Ιρλανδίας. Στο άρθρο του «Φυσική βία στην Ιρλανδέζικη πολιτική» επιτίθεται βίαια στην προπαγάνδα για φυσική βία:

«...οι προχωρημένοι Εθνικιστές των ημερών μας παραγνωρίζουν τελείως τις αρχές και δίνουν σημασία μόνο στις μεθόδους - μια περίπτωση τοποθέτησης του αμαξίου μπροστά από το άλογο, απόλυτα μοναδική στην ηλιθιότητα της και χωρίς προηγούμενο στην ιστορία του κόσμου».

Οι Σοσιαλιστές πιστεύουν ότι το θέμα της βίας είναι πολύ δευτερεύουσας σημασίας: το πραγματικό σημαντικό ερώτημα είναι οι αρχές πάνω στις οποίες βασίζεται το κίνημα που μπορεί να χρειαστεί ή όχι τη χρήση βίας για να πετύχει το σκοπό του.

Εδώ, λοιπόν είναι η απέραντη διαφορά ανάμεσα στους Σοσιαλιστές Δημοκράτες και τους φίλους μας, τους ανθρώπους της φυσικής

βίας. Οι τελευταίοι καταπνίγοντας κάθε συζήτηση αρχών κερδίζουν παθητική και φευγαλέα επιδοκιμασία των ασυλλόγιστων πολλών. Οι πρώτοι, επιμένοντας στην πλήρη κατανόηση των βασικών τους αρχών δεν ελκύουν τόσο εύκολα τους πολλούς, αλλά ελκύουν και συγκρατούν τους πιο στοχαστικούς ανάμεσα τους. Είναι η διαφορά ανάμεσα σε ένα εξεγερμένο όχλο και ένα στρατό σε προετοιμασία....»

Αυτές οι αλήθειες είναι το ίδιο επίκαιρες σήμερα όπως και τότε. Το πρόβλημα της βόρειας Ιρλανδίας είναι άλυτο πάνω στη βάση του θρησκευτικού διαχωρισμού. Ακόμα και η αποχώρηση των Βρετανικών στρατευμά-

Αυτό το άρθρο αποτελεί μια πρώτη προσέγγιση στο θέμα της Ιρλανδίας. Αναπόφευκτα μερικά σημεία αποτελούν προσωπικές απόψεις του συγγραφέα. Ελπίζουμε πως άλλες απόψεις αν υπάρχουν θα εκφραστούν για να γνωρίσουμε καλύτερα το πρόβλημα.

των που ασφαλώς παίζουν ένα βρώμικο ρόλο θα ανοίγει τις πόρτες για μια ασύδοτη και αιματηρή καμπάνια των παραστρατιωτικών, οργανώσεων των προτεστάντων ενάντια στον καθολικό πληθυσμό.

Όπως και στη Κύπρο έτσι και στην Βόρεια Ιρλανδία το κλειδί βρίσκεται στα χέρια της εργατικής τάξης και στον αγώνα της ενάντια στην εκμετάλλευση και τον καπιταλισμό. Μια σοσιαλιστική Ιρλανδία απαλλαγμένη από θρησκευτικές προκαταλήψεις είναι η μόνη διέξοδος από την αιματηρή κατάσταση που διμιούργησε ο Βρετανικός αποικισμός. Και μια σοσιαλιστική Ιρλανδία μπορεί μόνο να γίνει πραγματικότητα με την αποφασιστική δράση των Ιρλανδων εργατών - χωρίς θρησκευτικό φανατισμό.

ΘΕΜΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Τρομοκρατία

Σύντροφοι της Σοσιαλιστικής Εκφρασης

Στην Αμερική οργιάζει η φασιστική οργάνωση Κου-Κλουξ-Κλαν που η κύρια της δράση είναι να σκοτώνει μαύρους. Φυσικά δεν διστάζει να σκοτώνει και άτομα που είναι εναντίον της δράσης της. Η Κου-Κλουξ-Κλαν παίρνει λεφτά από τη ΣΙΑ ώστε να διατηρεί ένα καλό στρατιωτικό εξοπλισμό και επίσης να εκπαίδευει τα μέλη της σε τρομοκρατικές ενέργειες.

Πέραν τον Νιόβρη αριστερές οργανώσεις, οργάνωσαν ειρηνική διαδήλωση εναντίον αυτής της φασιστικής οργάνωσης στο Κρίνσπορο. Την ώρα της διαδήλωσης οι Κου-Κλουξ-Κλαν επενέβηκαν και με αυτόματα όπλα πυροβόλησαν εναντίον της διαδήλωσης. Αποτέλεσμα ήταν να σκοτωθούν 5 μέλη του Κομμουνιστικού εργατικού κόμματος. Την ώρα της δολοφονίας, δημοσιογράφος κινηματογράφησε το γεγονός με αποτέλεσμα δεκάδες εκατομμύρια Αμερικάνοι να δουν στην τηλεόραση τα γεγονότα καθαρά όπως έγιναν. Φυσικά η εντύπωση καθενός ήταν ότι οι φασίστες θα κάθονταν στην ηλεκτρική καρέκλα για το εγκλημά τους. Όμως κάτι τέτοιο δεν έγινε. Πριν δυο μήνες έγινε η δική και το δικαστήριο αθώωσε τους φασίστες με την δικαιολογία ότι ήταν σε αυτοάμυνα.

Ετσι είδους γεγονότα όμως έγιναν και σε άλλες περιπτώσεις με

πρωταγωνιστές την αστυνομία όταν δεκάδες χιλιάδες την δεκατία του 60 διαδήλωναν εναντίον της Αμερικανικής επέμβασης στο Βιετνάμ, η αστυνομία κατέβαινε και κτυπούσε τους διαδηλωτές. Υπάρχουν ντοκουμέντα να δείχνουν αστυνομικούς να κτυπούν με τεράστια ρόπαλα νέγρους διαδηλωτές μέχρι θανάτου. Υπάρχει μάλιστα μια ταινία που δείχτηκε πολλές φορές στην τηλεόραση όταν στην δεκατία του 60 στο πανεπιστήμιο του Κεντ Στέιτ οι φοιτητές έφυγαν από τις τάξεις τους και οργάνωσαν διαδήλωση εναντίον του πολέμου.

Η αστυνομία επέμβηκε πυροβολώντας και σκοτώνοντας 4 άτομα και πληγώνοντας βαρεια άλλους 11. Ο ένας νεκρός ήταν κάποιος που έτυχε να περνα από εκεί. Τον ίδιο περίπου καιρο η αστυνομία σκότωσε μέλη και ηγέτες του κόμματος, μαύροι πάνθηρες που έκαναν οργανωμένη δράση εναντίον της επέμβασης στο Βιετνάμ. Ένα άλλο γεγονός ήταν η δολοφονία από αγνώστους, του μεγαλύτερου πολιτικού ηγέτη του νέγκρικου κινήματος, *Malkolm X*. Όλοι αυτοί μιλούσαν εναντίον της εκμετάλλευσης της εργατικής τάξης από την αστική.

Η αστική τάξη μέσω των μηχανισμών καταστολής, την αστυνομία και το στρατό, κτυπά το εργατικό κίνημα είτε αυτο παρουσιάζεται ζητώντας καλύτερες συνθήκες διαβίωσης, είτε δεν θέλει να πάει να

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΣΤΗΝ ΕΚΦΡΑΣΗ

Πήραμε την επιστολή του σ. Πιερή Χ' Πιερή στην οποία μας παραθέτει μερικές χρήσιμες παρατηρήσεις για το χώρο του φοιτητικού κινήματος στην Πάτρα. Ευχαριστώ θα δημοσιεύαμε ένα αναλυτικό άρθρο από το σύντροφο για το κίνημα αυτό και τις δικές του εμπειρίες στο χώρο. Το παράδειγμα του σύντροφου που πουλει γύρω στις 10 εφημερίδες σε Κύπριους φοιτητές και σε Ελλαδίτες συνδικαλιστές (προς 15 δραχμές) ελπίζουμε να ακολουθήσουν όλοι οι υποστηρικτές της εφημερίδας μας όπου κι αν βρίσκονται ξαπλώνοντας τα μηνύματα της εκφρασης στο χώρο τους και φέρνοντας για συζήτηση τις παρατηρήσεις και απόψεις τους για τον αγώνα μας. Πιο κάτω παραθέτουμε για συζήτηση τις απόψεις του σ. Χ' Πιερή πάνω σεσχόλιο της Εκφρασης (αρ. φ. 104) σχετικά με το «Κολούμπια». Θεωρούμε το θέμα της τεχνολογικής ανάπτυξης σε σχέση με τη φύση και τον εξοπλιστικό ανταγωνισμό σαν πολύ σοβαρό θέμα που σίγουρα δεν είχαμε πρόθεση να εξαντλήσουμε με το μικρό σχόλιο του φύλλου 104. Πάνω στο θέμα θα επανέλθουμε.

Συνταχτική Επιτροπή

«Κολούμπια»: Πρόοδος ή καταστροφή;

Σοσιαλιστική Εκφραση φ. 104

«... Γιατι τι άλλο αποτελεί πρόοδο παρα η επιβολή του ανθρώπου πάνω στην φύση με τις τεχνολογικές εφευρέσεις. Η τεχνολογική ανάπτυξη, που επιτελείται σήμερα στις ανα-

πτυγμένες χώρες έχει δώσει την δυνατότητα για την κατάκτηση της φύσης από τον άνθρωπο ...»

Το πνεύμα αυτό του κομμουνιστικού κομμούνιστου μου θύμισε το κομμουνιστικό μανιφέστο στο σημείο του που εκβιάζει την μέχρι τότε πρόοδο στις αναπτυγμένες χώρες.

Όμως τα χρόνια που ακολούθησαν έχουν δείξει πως η προσπάθεια επιβολής του ανθρώπου πάνω στη φύση με όλα τα συνεπακόλουθα της έχουν γίνει η αρχή της μιζερίας των ανθρώπων στον πλανήτη μας. Διότι και ο καπιταλισμός είναι παράγωγο αυτής της προσπάθειας.

Αν ζητούμε μια κοινωνία που δεν θα γνωρίζει την εξουσία, δεν μπορούμε να την στηρίξουμε πάνω στην επιβολή του ανθρώπου πάνω στη φύση. Ο λόγος είναι ότι αυτή η προσπάθεια του ανθρώπου δημιουργεί τάξεις ακόμη και σε μια δίκαιη κοινωνία αφού θα στηρίζεται πάνω στους τεχνοκράτες που θα αποτελέσουν την «άρχουσα τάξη» αυτής της κοινωνίας.

Η φυσική κατάσταση του ανθρώπου είναι να ζει σε αρμονία με την φύση σε μικρές κοινωνίες αυτόνομες χωρίς εξουσία που θα είναι δεμένες μαζί της.

Μα αυτά δεν εννοω ότι πρέπει να γυρίσουμε στα σπήλαια. Μπορούμε να διαλέξουμε την τεχνολογία που μας χρειάζεται. Για παράδειγμα πως μπορούμε να παίρνουμε ενέργεια από τον ήλιο, τον αέρα, τη θάλασσα και γενικά τις αναπληρώσιμες πηγές ενέργειας. Με τις γνώσεις που έχουμε σήμερα μπορούμε να οργανώσουμε αυτή την κοινωνία ώστε να μην υπάρχει μεγάλη διαφορά από τις σημερινές ανέσεις που προσφέρει η υπερπαραγωγική και η υπερκαταναλωτική κοινωνία που ζούμε. (Μπορεί να μην τρώμε σοκολάτες Nestle ή να μην καπνίζουμε Rothman ή ακόμα να μην έχου-

με αυτοκίνητα). Ο άνθρωπος σε μια τετοια κοινωνία θα «παίζει» περισσότερο παρά θα παράγει. Διότι και η παραγωγή θα είναι παιγνίδι. Μαζί με την μοντέρνα τεχνολογία υπάρχει και η παραδοσιακή που είναι το απόσταγμα χιλιάδων χρόνων πείρας του ανθρώπου στον αγώνα του για επιβίωση.

Μοναδικό ίσως παράδειγμα συνδιασμου μοντέρνας τεχνολογίας μαζί με την παραδοσιακή καθώς επίσης οργάνωσης της κοινωνίας κυρίως πάνω στην γεωργία με την διατήρηση των μικρών χωριών παρα την δημιουργία μεγαλοπόλεων, είναι η ίσως καλύτερα, ήταν, η Κίνα.

Ας μη χαιρόμαστε λοιπόν για κάθε βήμα κατάκτησης της φύσης αν θέλουμε να θεωρούμε τους εαυτούς μας κομμάτι της.

Φίλικα Πιερής Χατζηπιερής

Σοσιαλιστική Εκφραση

Προσπαθώ να διαβάσω την Εκφραση μα δεν τη βρίσκω συχνά. Παρακαλώ γράψτε με συνδρομητή.

Χάρηκα παρατηρώντας την Εκφραση να κινείται προς όλο και πιο Μαρξιστικές Λενινιστικές θέσεις και ανάλυση. Επιτέλους η Αριστερα κινείται πέρα από κούφια συνθήματα για πρώτη φορά στην Κύπρο.

Εδώ στην Αμερική μέσα στην καρδιά του θηρίου, ετοιμάζουμε την αντίσταση σε πιθανή εισβολή στο El Salvador η κατάσταση φαίνεται να οδηγεί σε μέγαλωμα του κινήματος. Το άμεσο μέλλον θα δείξει.

Για τώρα γεια σας. Συντροφικούς χαιρετισμούς

Πέτρος Ευδόκας

Αγαπητή Σύνταξη,

Μετα την βαρεία ήττα του Πεζοπορικού (0-7) από την Ομόνοια συνήλθε αμέσως εκτάκτως το Διοικητικό Συμβούλιο του ΠΟΛ και απέλυσε τον προπονητή του αποδίδοντας του ευθύνες για την ήττα.

Το 1974 η αριστερα στην Κύπρο υπέστη την πιο βαρεία ήττα (πιο βαρεία από 7-0 αν ήταν δυνατό να παραλληλιστεί με το ποδόσφαιρο) στην ιστορία της από τους εχθρούς της τους ιμπεριαλιστές και τους αστούς φασίστες

λακίδες τους στην Κύπρο, την Ελλάδα και τη Τουρκία 7 χρόνια μετα κανένας προπονητής της αριστερας όχι μόνο απολύθηκε αλλά ούτε ενίωσε την ανάγκη αυτοκριτικής.

Είναι ευχάριστο βέβαια που άρχισε να πνέει μέσα στα αριστερα κόμματα ένας αέρας κριτικής από τη βάση. Πότε όμως θα πληρώσει και κανένας «προπονητής» για την ήττα και πότε επιτέλους θ' αλλάξουμε το σύστημα επίθεσης με στόχο το πρωτάθλημα.

Αριστερας «φιλάθλος»

ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΗ

ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΗΣ ΠΤΕΡΥΓΑΣ ΤΟΥ Σ.Κ. ΕΔΕΚ ΛΕΜΕΣΟΥ

(Για την ενίσχυση της Σοσιαλιστικής Εκφρασης)

Κυριακή 17 του Μάη

Ωρα: 9.00 μ.μ

TRANS TAVERN

* Ενισχύστε τον αγώνα της Σ. Εκφρασης
Συμμετέχοντας στη Συνεστίαση
Αγοράζοντας λαχεία προς 250 μιλς

Για προκρατήσεις τηλεφωνείτε
στο 61553

ΟΛΟΙ ΣΤΟ ΚΑ·Ι·ΜΑΚΛΙ

ΣΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΗΣ ΠΤΕΡΥΓΑΣ ΤΟΥ Σ.Κ. ΕΔΕΚ

* ΠΛΑΤΕΙΑ ΠΛΑΤΑΝΟΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ 18 του Μάη, 8.00 μ.μ.

Η προεκλογική διακήρυξη της Αρ. Πτέρυγας

κό επίπεδο της εργατικής τάξης θα καταβαραθρωθεί και ο Συναγερμός τελικά θα επικρατήσει για να δώσει ανέλεητα χτυπήματα στο εργατικό κίνημα, τα κόμματα και τις οργανώσεις του. Αυτό τον κίνδυνο πρέπει να χτυπήσουμε στις εκλογές.

★ Η ΔΕΞΙΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΥΝΤΡΙΒΕΙ ΣΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ★

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΦΕΡΟΥΜΕ ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ

Όστόσο τα κόμματα της αριστερας δεν φαίνονται να συνειδητοποιούν τη ρίζα του κακού. Αντί να ρίξουν το φταίξιμο εκεί που ανήκει, στη κυβέρνηση από τη δεξιά, μπλέχτηκαν σε μια ξεσπλη διαμάχη μεταξύ τους. Κι όταν αργότερα αναγκάστηκαν εκ των πραγμάτων να εγκαταλείψουν την υποστήριξη της Κυβέρνησης δεν μπόρεσαν να δώσουν μια πειστική εναλλακτική λύση. Δεν μπόρεσαν να δώσουν την μόνη εναλλακτική πορεία: το ενιαίο μέτωπο της αριστερας στη βάση ενός επαναστατικού προγράμματος.

Μπροστά στην καταφανή πια δύναμη του Συναγερμού τα αριστερά κόμματα κυνηγούν ακόμα φαντάσματα. Το ΑΚΕΛ έχει πάψει πια την επίθεση ενάντια στην Κυβέρνηση και ανοιχτά διακηρύσσει την πρόθεσή του για μετεκλογική συνεργασία με τη δεξιά. Η ΕΔΕΚ αναζητεί τη δική της μορφή μετωπικής πολιτικής με το σύνθημα του «Μετώπου Εθνικής Σωτηρίας». Και στις δύο περιπτώσεις τα αποτελέσματα μιας τέτοιας πολιτικής θα είναι καταστροφικά. Ο Συναγερμός θα μπορέσει ν' αναπτύξει ακόμα περισσότερο τη δύναμή του με αποτέλεσμα να υπάρξει πραγματικός κίνδυνος θίγσης φασιστικής επικράτησης χωρίς τη δυνατότητα αντίστασης από την εργατική τάξη. Όσοσο μια αριστερή πλειοψηφία στη βουλή θα θέσει επί τάπητος την αναγκαία συνεργασία των αριστερών κομμάτων και διεκδίκησης της προεδρίας από αριστερό υποψήφιο. Αποτυχία των αριστερών κομμάτων να πάρουν το μήνυμα μιας αριστερής πλειοψηφίας και να διεκδικήσουν από κοινού την εξουσία θα τα θάλει μπροστά στη κρίση της εργατικής τάξης.

Το ΑΚΕΛ από μόνο του δεν μπορεί, και δεν θέλει, να διεκδικήσει

πλειοψηφία στη βουλή. Χωρίς μια δυνατή ΕΔΕΚ δεν μπορούμε να προσβλέπουμε σε μια συνεργασία της αριστερας με στόχο την κατάληψη της εξουσίας. Γι' αυτό η Αριστερή Πτέρυγα, παρ' όλη την άλλοπρόσπλη πολιτική της σημερινής ήγείας του κόμματος, παρ' όλους τους διωγμούς των μαρξιστών μέσα στο κόμμα, πιστεύει πως σήμερα επιβάλλεται η ψήφιση της ΕΔΕΚ. Σ' ένδειξη διαμαρτυρίας για την πολιτική που ακολουθεί η ήγεία του κόμματος η Αριστερή Πτέρυγα καλεί τους ψηφοφόρους να μην δώσουν το σταυρό προτίμησης στους εκλεχτούς της γραφειοκρατίας. Δυστυχώς στις περισσότερες περιπτώσεις οι συνδιασμοί του κόμματος είναι γενικά απογοητευτικοί. Όσοσο σταυροί πρέπει να δοθούν σ' αυτούς που τουλάχιστον δεν ευθύνονται για τη διάσπαση του κόμματος.

★ ΚΑΛΟΥΜΕ ΤΟΝ ΚΥΠΡΙΑΚΟ ΛΑΟ ΝΑ ΨΗΦΙΣΕΙ ΕΔΕΚ ★

ΣΤΑΥΡΟ Σ' ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΥΘΥΝΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΣΠΑΣΗ

Μπροστά στη κάλη άς έχουμε στο νου πώς πρέπει να φράξουμε το δρόμο στο Φασισμό. Ο Φασισμός δεν πολεμάται με τη συνεργασία με δεξιά κόμματα αλλά με την ένότητα της αριστερας και την αγωνιστική πορεία της προς την εξουσία.

Μπροστά στη κάλη άς έχουμε στο νου πώς πρέπει να πολεμήσουμε τον ιμπεριαλισμό. Ο ιμπεριαλισμός δεν πολεμάται με τη συνεργασία με αστικά κόμματα αλλά με την ένότητα της εργατικής τάξης και τον αγώνα της ενάντια στην εκμετάλλευση.

Μπροστά στη κάλη άς έχουμε στο νου πώς πρέπει να εμποδίσουμε τη διχοτόμηση. Η διχοτόμηση δεν αποτρέπεται με τη συνεργασία με δεξιές κυβερνήσεις αλλά με το κοινό μέτωπο Ε/Κ και Τ/Κ εργαζομένων για μια σοσιαλιστική Κύπρο.

ΔΗΛΩΣΗ ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ ΠΑΥΛΟΥ

Παρα τον παραμερισμό των αριστερών στελεχών του κόμματος

«Θα αγωνιστούμε για την εκλογική επιτυχία της ΕΔΕΚ»

Η ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Επειδή μετά την ανακοίνωση των ονομάτων των υποψηφίων βουλευτών του Σοσιαλιστικού Κόμματος ΕΔΕΚ για τη Λεμεσό πολλά μέλη του Κόμματος αλλά και πολλοί άλλοι διερωτούνται γιατί απουσιάζει το όνομα μου από τον συνδιασμό της ΕΔΕΚ για τη Λεμεσό αισθάνομαι υποχρεωμένος να κάμω την ανακοίνωση τούτη.

Η μη υποβολή υποψηφιότητας από μέρους μου δεν ήταν αποτέλεσμα δικής μου απόφασης. Αντίθετα στη τελευταία συνεδρίαση της Κεντρικής Επιτροπής του Κόμματος στην οποία παραβρέθηκα

κατάθεσα, με την ιδιότητα του Επαρχιακού Γραμματέα Λεμεσού, κατάλογο ονομάτων, που προτεινόταν από την Επαρχιακή Οργάνωση Λεμεσού, για επιλογή των 7 υποψηφίων, με επικεφαλής το δικό μου όνομα. Στη συνεδρίαση εκείνη δεν πάρθηκε απόφαση για τους υποψηφίους της Λεμεσού και δεν ξέρω ποιο σώμα και πότε πήρε τέτοια απόφαση. Το ότι το όνομα μου δεν περιλήφθηκε στο κατάλογο των υποψηφίων μου αναφέρθηκε ανεπίσημα από τον συν. Ιάκωβο Κατσούνωτο το απόγευμα της παραμονής της υποβο-

Μετά τον αποκλεισμό του από τις λίστες των υποψηφίων βουλευτών της ΕΔΕΚ ο σ. Πατρικίος Παύλος έστειλε την πιο κάτω ανακοίνωση αποσπάσματα της οποίας δημοσιεύτηκαν σ' όλες τις καθημερινές εφημερίδες. Τα «Νέα» ήταν η μόνη εφημερίδα που αντι να δημοσιέψει την ανακοίνωση προσπάθησε χωρίς κανένα επιχείρημα να περάσει το θέμα σαν «παρονοχίδα». Είναι φανερός ο πανικός μιας ηγεσίας που άρχισε να φαίνεται και πλατεία πως φέρει την αποκλειστική σχεδόν ευθύνη για την διάσπαση στο κόμμα και τα επακόλουθα της.

λης των υποψηφιοτήτων και τα ονόματα των υποψηφίων τα πληροφορήθηκα από τις εφημερίδες.

Πιστεύω πως η απόφαση για τον αποκλεισμό μου από τους συνδιασμούς του Σ.Κ. ΕΔΕΚ οφείλεται

στις εσωτερικές αντιθέσεις που αναπτύχθηκαν μέσα στο Κόμμα κι ήταν αποτέλεσμα της ταχτικής που ακολουθεί η σημερινή ηγεσία της ΕΔΕΚ για φι-

μωση και παραμερισμό των αριστερών στελεχών του Κόμματος. Δεν έχω καμία αμφιβολία πως η ταχτική αυτή είναι καταστροφική για το ίδιο το Κόμμα κι επιζήμια για το λαϊκό κίνημα θα έχει δεσποσδήποτε αρνητικές επιπτώσεις στις εκλογικές δυνατότητες της ΕΔΕΚ.

Ανεξάρτητα όμως από τη συμπεριφορά και τις αποφάσεις της Κομματικής ηγεσίας εγώ, μαζί με όλους τους συντρόφους μου και όλα τα τίμια στελέχη του Σ.Κ. ΕΔΕΚ, θα αγωνιστούμε, μέσα στα πλαίσια των δυνατοτήτων μας και στο βαθμό που επιτρέπουν οι συνθήκες που έχουν δημιουργηθεί, για την εκλογική επιτυχία της ΕΔΕΚ. Πιστεύουμε με βεβαιότητα πως τα μακροπρόθεσμα συμφέροντα της Κύπρου και ιδιαίτερα της εργατικής τάξης αυτού του τόπου απαιτούν σήμερα να βγει η ΕΔΕΚ από τις εκλογές ενισχυμένη.

ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ ΠΑΥΛΟΥ

Ενώ οι μάζες στρέφονται προς την ΕΔΕΚ ΑΓΑΝΑΚΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΣΕΚΤΑΡΙΣΜΟ ΤΗΣ ΗΓΕΣΙΑΣ

Όσο πλησιάζουν οι εκλογές γίνεται και πιο φανερό πως η ΕΔΕΚ θα στερηθεί μιας σημαντικής εκλογικής επιτυχίας μόνο και μόνο γιατί η ηγεσία της έχει μετρήσει λαθασμένα τις διαθέσεις των μαζών. Παρ' όλη την προπαγάνδα της δεξιάς και του ΑΚΕΛ ενάντια στην ΕΔΕΚ και τις προβλέψεις των δημοσκοπήσεων οι μάζες έχουν τον τελευταίο καιρο στραφεί προς την ΕΔΕΚ ελπίζοντας μια νέα ριζοσπαστική πολιτική τόσο στο «εθνικό θέμα» όσο και στον οικονομικό τομέα. Οι τελευταίες ενδείξεις είναι ότι η ΕΔΕΚ θα ξεπεράσει το 10% και ίσως κερδίσει 4-5 έδρες στην επόμενη Βουλή.

Αν αυτό γίνει πραγματικότητα σημαίνει πως με μια πολιτική που ν' ανταποκρίνεται στο αίτημα των μαζών δίνοντας πραγματικές διεξόδους στα βασικά προβλήματα της Κυπριακής κοινωνίας η ΕΔΕΚ θα μπορούσε να πετύχει ένα πραγματικό θρίαμβο φέρνοντας ταυτόχρονα μια αριστερή πλειοψηφία στη Βουλή ανοίγοντας νέες προοπτικές για το εργατικό κίνημα στη Κύπρο.

Όμως η αψυχολόγητη στροφή της ΕΔΕΚ στα δεξιά και η σεχταριστική πολιτική της ηγεσίας βάζουν φραγμό στην ανάπτυξη της επιρροής του κόμματος. Αν σήμερα ο Κυπριακός λαός ζητεί αλλαγή δεν το κάμνει συντηρητικά αλλά γιατί καταλαβαίνει πως τα σημερινά μοτίβα έχουν χρεωκοπήσει. Μπροστα στην απογοήτευση από τη συνεργασία με τη δεξιά οι μάζες αναζη-

τούν νέες λύσεις. Αυτό που απομένει είναι η συνεργασία της Αριστεράς για την κατάληψη της πολιτικής εξουσίας.

Αντι αυτού η ηγεσία της ΕΔΕΚ από τη μια συνεχίζει την αόριστη αντι-ΑΚΕΛική καμπάνια της και από την άλλη συνεχίζει το κυνήγητο των μαρξιστών μέσα στο κόμμα. Ακόμα οι λίστες των υποψηφίων της ΕΔΕΚ δείχνουν και τον βαθμό στον οποίο η ηγεσία του κόμματος είναι δυνατό να φτάσει προκειμένου ν' αποκλείσει αριστερά στελέχη. Ενώ από τη μια προσπαθεί να συμπεριλάβει «προσωπικότητες» εξωκομματικές για να παρουσιάσει κάποια σοβαρότητα, στις περισσότερες περιπτώσεις οι κατάλογοι των υποψηφίων παρουσιάζουν μια τρομερή φτώχεια ανθρώπινου υλικού κάτι που δεν ανταποκρίνεται στις πραγματικές δυνατότητες του Κόμματος.

Η απάντηση της Αριστερής Πτέρυγας σ' όλη αυτή την αυτοκαταστροφική πορεία της γραφειοκρατίας είναι μια έντονη προσπάθεια να μειώσει τις ζημιές και να συγκρατήσει τις αριστερές μάζες που κινδυνεύουν να χαθούν, απογοητευμένες από την πολιτική της ηγεσίας. Σε ανοιχτές συγκεντρώσεις και ομιλίες προσπαθεί να εξηγήσει πως η ΕΔΕΚ δεν ανήκει στους γραφειοκράτες αλλά σ' αυτές τις ίδιες τις μάζες.

Οι μέχρι τώρα εκδηλώσεις της Αριστερής Πτέρυγας δείχνουν πως υπάρχει μεγάλη αγανάχτηση για την πολιτική της ηγεσίας του κόμματος και ότι χρειάζεται πολλή δουλειά ακόμα για να συγκρατηθούν απογοητευμένες μάζες.

Παράλληλα το ΑΚΕΛ φαίνεται νάχει εγκαταλείψει τελείως την κριτική στη Κυβέρνηση προετοιμάζοντας έτσι το έδαφος για μετεκλογική συνεργασία με το ΔΗΚΟ. Μια τέτοια εξέλιξη θ' ανοίξει το δρόμο για το δυνάμωμα του Συναγερμού με καταστροφικά αποτελέσματα για το εργατικό κίνημα. Η μοναδική ελπίδα για ν' αποφύγουμε μια τέτοια εξέλιξη είναι η επίτευξη αριστερής πλειοψηφείας στη βουλή πράγμα που θα θέσει τα αριστερά κόμματα μπροστα στις ευθύνες τους.

Η εργατική τάξη έχει τη δύναμη να το καταφέρει. Αυτό που χρειάζεται είναι η αποφασιστική κινητοποίηση των μαζών.

αγοραζετε τη σοσιαλιστική έκφραση

σοσιαλιστική

εκφραση

Η Σοσιαλιστική Έκφραση διατίθεται στα Γραφεία της :
Σ.Ε. Θεοκρίτου 6Ε Λευκωσία και στα περίπτερα.
Τηλ. 61553

Σοσιαλιστική Έκφραση
Τ.Κ. 5475 Λευκωσία
ΤΙΜΗ 75 μιλς
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Για ένα χρόνο: 24 φύλλα
Εσωτερικό: £2.600
Εξωτερικό:
Ελλάδα: £4.500
Ευρώπη: £5.100
Αμερική: £6.500